

ABSTRAKT (CZ)

Cílem disertační práce je analyzovat procesy mentoringu jako systému facilitace profesního učení v praktické komponentě přípravného vzdělávání učitelů v ČR. Teoretická část stručně uvádí vzdělávací kontext v České republice i v zahraničí a přináší přehled vybraných teoretických modelů mentoringu a relevantních výzkumných nálezů. Jádrem empirické části práce je návrh vlastního teoretického modelu mentoringu za využití výzkumného designu zakotvené teorie. Součástí práce je podrobný popis induktivní metodologie výzkumu, kdy byla uplatněna graduální konstrukce výzkumného vzorku pro hloubkové rozhovory a využity analytické techniky otevřeného, axiálního, selektivního a tematického kódování. Pro účely průběžné i finální vizualizace výzkumných zjištění je zvolena tvorba konceptových map prostřednictvím softwarového nástroje Cmap Tools. V práci jsou analyzovány základní pojmy a vztahy a jako centrální kategorie je identifikován mentorský vztah, prezentuje se přechodný paradigmatický model mentoringu, typologie mentorského vztahu a konečně kauzální komplexní model procesů a vztahů mentoringu. S modelem se dále pracuje aplikačním způsobem; na základě vlastní případové studie mentoringu v Nizozemsku je provedena extrapolace modelu v komparativní perspektivě a závěrem je modelováno působení vybraných intervenčních strategií na parametry modelu. Práce je příspěvkem k diskusi o připravenosti českého systému počátečního vzdělávání učitelů na případné změny ve smyslu aktuálních evropských trendů, tj. směrem posilování významu praktické složky pregraduální přípravy učitelů.